

ARCHITECTUUR

- De Architectuurweken Heerlen vinden van 7 t/m 24 oktober plaats in Schunck* in Heerlen.
- De start is morgen als architect Jeanne Dekkers op uitnodiging van de Vrienden van het Vitruvianum de zesde Peutz-lezing houdt. Aanvang 20 uur.
- Op woensdag 12 oktober vindt een rondetafelgesprek plaats over de toekomst van Parkstad Limburg. Aanvang 20 uur.
- Tijdens de Architectuurweken exposeert Jeanne Dekkers schetsen en schilderijen.

Biografie Jeanne Dekkers

Jeanne Dekkers werd in 1953 geboren in Venlo en verhuisde als vierjarige naar Maastricht. Daar deed ze HBS-b en vervolgens studeerde ze bouwkunde aan de TU in Eindhoven. Van 1978 tot 1998 werkte ze voor EGM-architecten. In 1998 begon ze Jeanne Dekkers Architectuur in Delft.

Het cadeau van de plek

Het Limburgs Museum in Venlo en de sporthal in Hoensbroek zijn van haar hand. De in Venlo geboren en in Maastricht opgegroeide architect Jeanne Dekkers (1953) staat centraal tijdens de Architectuurweken Heerlen.

door **Adri Gorissen**

Een echt herkenbare stijl heeft ze niet. Bij architect Jeanne Dekkers niet steeds dezelfde ramen, een voorkeur voor een bepaald soort steen, telkens terugkerende versieringen, een herkenbare kleurstelling of het voortdurend gebruik van speciaal bouw materiaal. „Mijn stijl is geen uiterlijke, maar meer een innerlijke”, zegt ze er zelf over. Het houdt in dat ze altijd goed naar de plek kijkt waar een gebouw moet komen en achterhaalt wat die nodig heeft. Ze zoekt wat ze zelf noemt 'het cadeau van de plek'. Neem de plek van het Limburgs Museum in Venlo. Heel vroeger stond daar vlakbij de stadsmuur en die heeft zijn vertaling gekregen in de grote rode muur, die het tentoonstellingsgedeelte scheidt van de hal, de kantoren en het restaurant. Het gebouw is bovendien zo in het park neergezet dat er een betere verbinding is ontstaan tussen het gebied rond het station en de binnenstad. Want ook naar dat aspect van de plek kijkt ze, naar de oriëntatie ervan, het formaat en de zichtlijnen. Uiteraard houdt ze ook rekening met de functie van het gebouw. Bij het Limburgs Museum heeft ze niet voor niets die scheiding aangebracht met de rode muur. In het tentoonstellingsdeel is een soort kast met twaalf vakken ontstaan waarin de geschiedenis van de provincie is opgeborgen. In de lichte centrale hal is meteen duidelijk hoe het gebouw verder in elkaar zit. Want ze houdt van helderheid. Jeanne Dekkers: „De buitenkant van een gebouw moet duidelijk maken wat voor een gebouw het is. Zo heb ik het politiebureau van Nijmegen de vorm gegeven van een politiepomp. Op het dek zijn de publieksruimten en daarboven zit de blauwe pet met kantoren. De binnenkant moet net zo helder zijn. De meeste van mijn gebouwen heb-

Architecte Jeanne Dekkers wil gebouwen maken waar je niet omheen kunt.

foto Joel van Houdt

ben een hart, vaak een lichte centrale hal, waarin je meteen kunt zien hoe ze verder in elkaar zitten. Je weet in mijn gebouwen ook altijd waar je bent, kunt er bijna niet de weg in kwijt raken.” Belangrijk in haar werk zijn ook licht en kleur. „Door licht goed te gebruiken, kun je goede gebouwen maken”, vindt ze, „vooral natuurlijk licht is van belang. Het lokt je en kan je daardoor de weg wijzen in een gebouw. In het hart van een gebouw of een trappenhuis moet je dan ook altijd natuurlijk licht gebruiken. Natuurlijk licht is een cadeau waar je veel mee kunt.” Kleur gebruikt ze vaak om mensen te helpen bij de oriëntatie in een gebouw. Voor het gebouw van duurzaamheidsorganisatie Senter Novem in Den Haag verzorgde ze het interieur. Ze gaf de wanden een zilveren kleur en voorzag de doorgangen naar andere ruimten van een felle kleur, evenals de keukens en de lockers. Het zijn vaak warme,

zuidelijke tinten, die zijn terug te voeren op haar Limburgse afkomst en de vele reizen die ze naar Zuid-Europa maakt. Door die aandacht voor plek, licht en kleur wil ze het gebouw dat ze ontwerpt ook een zintuiglijkheid geven. Een gebouw moet een sfeer hebben of een geur. „Een gebouw moet meer worden dan het moet zijn”, is haar mening. „Het moet zijn functie overstijgen.” Over haar werk spreekt ze dan ook als 'poëtisch ingenieursschap'. Ze moet de technische kant beheersen, maar vooral de ontwerp kant. Anders kan ze nooit een gebouw neerzetten waar je ook figuurlijk niet omheen kan. „Een gebouw moet een statement zijn. Ik ben niet geschikt om anonieme gebouwen te maken.” Dat belooft nog wat voor het Dobbelseen-project in Sittard (nieuwe huisvesting voor museum Het Domein, het filmhuis, het poppodium en de bibliotheek), waaraan ze momenteel werkt.